

LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTRAS**ĮSAKYMAS****DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTRO 2015 M. SAUSIO 9 D.
ĮSAKYMO NR. D1-12 „DĖL KRAŠTOVAIZDŽIO IR BIOLOGINĖS ĮVAIROVĖS
IŠSAUGOJIMO 2015–2020 METŲ VEIKSMŲ PLANO PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO**

2016 m. balandžio 11 d. Nr. D1-244

Vilnius

P a k e i č i u Kraštovaizdžio ir biologinės įvairovės išsaugojimo 2015–2020 metų veiksmų planą, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2015 m. sausio 9 d. įsakymu Nr. D1-12 „Dėl Kraštovaizdžio ir biologinės įvairovės išsaugojimo 2015–2020 metų veiksmų plano patvirtinimo“:

1. Pakeičiu 9.1 papunktį ir išdėstau jį taip:

„9.1. Pirmasis kraštovaizdžio apsaugos, planavimo, tvarkymo, naudojimo tikslas – užtikrinti kryptingą ir darnų kraštovaizdžio formavimą.

Vienas kertinių kraštovaizdžio srities teisės aktų yra Europos kraštovaizdžio konvencija, kurioje pabrėžiama, kad kraštovaizdžio įvairovės išsaugojimui didelę reikšmę turi kraštovaizdžio apsaugos, naudojimo, tvarkymo, planavimo nuostatų integravimas į aplinkos apsaugos, teritorijų planavimo, žemės ūkio, socialinę ir kitas politikos sritis, galinčias daryti tiesioginį ar netiesioginį poveikį kraštovaizdžiui, nes tai leidžia užtikrinti, kad kraštovaizdžio klausimai nebūtų priskiriami siaurai viešojo administravimo sričiai, būtų labiau atsižvelgiama į kraštovaizdžio tikslus priimančiam įvairius sprendimus kituose sektoriuose. Lietuvos kraštovaizdžio politikoje pripažįstama, kad nacionalinės teisinės sistemos stiprinimas kraštovaizdžio apsaugos, naudojimo, tvarkymo, planavimo srityje – neatsiejama nacionalinės kraštovaizdžio politikos ir Europos kraštovaizdžio konvencijos įgyvendinimo dalis. Tačiau šių dokumentų nuostatos neperkeltos į nacionalinius įstatymus, todėl sudėtinga užtikrinti kryptingą nacionalinės kraštovaizdžio politikos formavimą ir jos nuostatų integravimą į kitus sektorius.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. gruodžio 1 d. nutarimu Nr. 1526 „Dėl Lietuvos Respublikos kraštovaizdžio politikos kryptių aprašo patvirtinimo“ patvirtintas Lietuvos Respublikos kraštovaizdžio politikos kryptių aprašas, skirtas nacionalinei kraštovaizdžio politikai formuoti. Jį įgyvendinant patvirtintos Kraštovaizdžio politikos įgyvendinimo priemonės, kurių įgyvendinimas iki 2014 m. davė reikšmingų rezultatų integruojant kraštovaizdžio tvarkymo, planavimo, naudojimo nuostatas į kitų sričių politiką. Šis priemonių planas galioja iki 2020 m., todėl 2014–2020 laikotarpiu svarbu numatyti veiksmus, kurie užtikrintų nuoseklų kraštovaizdžio politikos formavimą ir įgyvendinimą 2020–2035 m. laikotarpiu.

2012 m. įgyvendinant 2007–2013 m. Europos Sąjungos struktūrinės paramos prioritetus biologinės įvairovės išsaugojimo ir saugomų teritorijų planavimo ir tvarkymo srityje, pradėtas rengti Lietuvos Respublikos kraštovaizdžio tvarkymo planas. Tai dokumentas, kuriame bus pateiktos Lietuvos Respublikos teritorijos kraštovaizdžio naudojimo ir apsaugos koncepcijos principinės nuostatos, nustatytos kraštovaizdžio tvarkymo zonos pagal svarbiausius teritorijos vystymo prioritetus, urbanistinio ir gamtinio karkaso plėtojimo interesus, nustatyti tiksliniai formuojamo kraštovaizdžio bendrosios teritorinės struktūros optimalumo (kokybės) rodikliai; numatytos priemonės ir apribojimai, užtikrinantys kraštovaizdžio bendrąją ekologinę pusiausvyrą, gamtinio karkaso formavimą, gamtos ir kultūros paveldo vertybių išsaugojimą. Šio plano sprendinių įgyvendinimas padės tobulinti, atkurti ir kurti kokybiškesnį kraštovaizdį, sudarys

prielaidas integruoti Lietuvos Respublikos kraštovaizdžio politikos nuostatas į kitų ūkio šakų strategines programas ir planus, žemesnio lygmens teritorijų planavimo dokumentų sprendinius ir priimti ūkinės veiklos galimybių kraštovaizdžio požiūriu kompetentingus sprendimus.

Kraštovaizdžio politikos įgyvendinimui ir jos integracijai į kitas sritis didelę įtaką daro vietinio lygmens sprendimai. Įvertinus 2012, 2013 m. savivaldybių pateiktą informaciją apie kraštovaizdžio politikos priemonių įgyvendinimą, matyti, kad savivaldybės silpnai suvokia sisteminio požiūrio į kraštovaizdžio apsaugą ir tvarkymą naudą, vykdydamos veiksmus kraštovaizdžio srityje mažai vadovaujasi Europos kraštovaizdžio konvencijos ir Lietuvos kraštovaizdžio politikos nuostatomis. Savivaldybės lygmens bendrieji planai, strateginiai dokumentai dažnai nepateikia aiškios vizijos, kuria linkme vystyti kraštovaizdį, juose nenumatyta, kurioms kraštovaizdžio ypatybėms, charakteristikoms, elementams turėtų būti taikomos apsaugos, tvarkymo priemonės, kokie jų vystymo tikslai, metodai, nesuformuluotos visuomenės įtraukimo į kraštovaizdžio politikos formavimo procesą nuostatos. Geriau koordinuoti savivaldybių veiksmus kraštovaizdžio srityje padėtų vietinio lygmens kraštovaizdžio politikos įteisinimas. Tai sudarytų sąlygas išsaugoti vietinio lygmens kraštovaizdžio arealus, jų ekologines, estetines, kultūrinės vertybes, funkcijas, charakterį, atkurti svarbias ekologiniu ar istoriniu požiūriu kraštovaizdžio vertes ir vertybes, sunaikintus kraštovaizdžius, užtikrinti racionalų teritorijų tvarkymą, nuoseklų planavimą, visuomenės ir specialistų švietimą, užtikrintų nacionalinės kraštovaizdžio politikos ir Europos kraštovaizdžio konvencijos nuostatų įgyvendinimą vietiniu lygmeniu.

Darnaus kraštovaizdžio formavimas neatsiejamas nuo kokybiško planavimo, kuriuo siekiama užtikrinti kraštovaizdžio ekologinio stabilumo palaikymą, urbanizacijos proceso vykdymą ribojant ekstensyvų jo pobūdį, kraštovaizdžio architektūrinės erdvinės kompozicijos darną, išsaugoti kraštovaizdžio gamtines ir kultūrinės vertybes. Savivaldybių bendrųjų planų analizė parodė, kad jų sprendiniai dažnai nesudaro tinkamų prielaidų subalansuotam teritorijų vystymui, kraštovaizdžio kokybės gerinimui, kraštovaizdžio savitumo išsaugojimui – gamtinio karkaso teritorijos formuojamos be mokslinio pagrindimo, nenumatomi konkretūs sprendiniai kraštovaizdžio ekologinės būklės gerinimui, nėra kraštovaizdžio vizualinės apsaugos sprendinių. Peržiūrėjus ir pakoregavus savivaldybių bendrųjų planų sprendinius, susijusius su kraštovaizdžio apsauga, tvarkymu, gamtinio karkaso formavimu, būtų sudarytos geresnės galimybės kraštovaizdžio kokybės gerinimui, jo ekologinių, socialinių ir ekonominių funkcijų stiprinimui, darniai plėtrai.

Kitas svarbus aspektas – planavimo sprendinių įgyvendinimas ir konkrečių kraštovaizdžio tvarkymo projektų vystymas. Šioje srityje didelę įtaką turi finansinės valstybės ir savivaldybių galimybės. Dažnai dėl lėšų trūkumo su kraštovaizdžio išsaugojimu susiję rajono lygmens planavimo sprendiniai lieka neįgyvendinti ir vertingi kraštovaizdžio kompleksai lieka nesutvarkyti, prastėja kraštovaizdžio estetinė vertė. Ypač svarbu užtikrinti vertingo kultūrinio kraštovaizdžio apsaugą ir tinkamą jo tvarkymą. Siekiant išsaugoti valstybinėje žemėje esančius ypatingą istorinę, architektūrinę, kultūrinę, mokslinę, estetinę, ekologinę ir dendrologinę vertę turinčius parkus, Lietuvos Respublikos Vyriausybė 2010 m. rugpjūčio 25 d. nutarimu Nr. 1239 „Dėl valstybinės reikšmės parkų nuostatų ir valstybinės reikšmės parkų sąrašo patvirtinimo“ patvirtino Valstybinės reikšmės parkų nuostatus ir valstybinės reikšmės parkų sąrašą. Į šį sąrašą įtraukti 32 parkai 21 savivaldybėje. Beveik visi šie parkai paskelbti kultūros paveldo objektais. Valstybinės reikšmės parkai atspindi skirtingų Lietuvos istorinių laikotarpių dviasią, išsiskiria augalų rūšių įvairove (parkuose auga daugiau kaip 350 rūšių dekoratyvinių formų augalų). Dar 2010 m. Lietuvos Respublikos valstybinės kultūros paveldo komisijos sprendime Nr. S9(163) konstatuota, kad nepatenkinamas istorinių želdynų apsaugos ir tvarkymo valdymas valstybiniu ir savivaldos lygmeniu. Dažnai kuriami nauji želdynai, o istoriniai neprižiūrimi, žalojami (pvz., skaidomi) ir net naikinami. Intensyvi ūkinė plėtra agresyviai skverbiasi į saugomas dvarų paveldo teritorijas bei jų apsaugos zonas, pažeidžiama vertinga bei autentiška parkų ir sodų erdvinė struktūra, uždaromos vizualinės perspektyvų ašys. Taip kultūrinis kraštovaizdis praranda savitumą ir įvairovę, neužtikrinama jo paveldo apsauga bei kokybė. Nuolatinė želdynų apsauga,

atgaivinimas, palaikomoji priežiūra padėtų išsaugoti Lietuvos kultūrinio kraštovaizdžio savitumą ir įvairovę, palaikyti ir gerinti jo kokybę. Valstybinės reikšmės parkų vertę lemia jų kompozicija, savitumas, dendrologinės vertybės ir vertė šalies istorijoje, taip pat ryškiai išreikštas reljefas, šalia esantys natūralūs vandens telkiniai (ežerai, upės, upeliai). Šie parkai yra vieninga architektūros ir želdinių kompozicija ir jų vertė geriausiai atskleidžiama taikant kompleksines tvarkymo priemones. Esant finansinėms galimybėms, pirmiausia turėtų būti tvarkomi ne to paties, o skirtingų stilių parkai, kad būtų išsaugota parko struktūros, stilių, juose esančių augalų rūšių įvairovė, visuomenei būtų sudarytos galimybės juos pažinti. Prioritetas teiktinas istoriniu ir kultūriniu paveldu išsiskiriantiems Raudonės pilies mišrios struktūros parkui (Jurbarko rajono savivaldybė) ir Panemunės pilies peizažiniam parkui (Jurbarko rajono savivaldybė), kuriuose restauruoti ir pritaikyti turizmui pilių pastatai, tačiau mažai dėmesio skirta želdinių būklės gerinimui ir gamtinių vertybių apsaugai; Astravo dvaro sodybos mišrios struktūros parkui (Biržų rajono savivaldybė), Gelgaudiškio dvaro sodybos griežtos geometrinės struktūros parkui (Šakių rajono savivaldybė), kuris pagal kompleksinę vertę yra vertingiausias Suvalkijos regione. Savivaldybės vykdo šių parkų einamąją priežiūrą, juose restauruoti dvaro pastatai, tačiau parkų struktūra neatitinka jų pirminių projektų, labai sumenkusi jų dendrologinė vertė. Paežerių dvaro sodybos parko (Šiaulių rajono savivaldybė) būklė yra viena prasčiausių, todėl šio parko tvarkymas laiku galėtų padėti išsaugoti pagrindines šio parko vertybes. Svarbiausias Trakų Vokės parko (Vilniaus miesto savivaldybė) aspektas – jis yra vienas iš keturių parkų, kuriuos devynioliktojo amžiaus pabaigoje sukūrė Eduardas Andrė. Dvaro rūmai restauruoti, tačiau parko struktūra labai pakitusi, transformuota, želdinių būklė prasta. Sapiegų rezidencijos, Trinitorių vienuolyno ir ligoninės statinių komplekso parke (Vilniaus miesto savivaldybė) restauruojami rūmų pastatai, tačiau parko būklės gerinimui dėmesys neskirtas. Sutvarkius parką, rūmų teritorija bus sutvarkyta kompleksiškai.

Estetinės kraštovaizdžio vertybės – psichologinio komforto, gyvenimo kokybės ir vietovių identiteto dalis. Pagal kraštovaizdžio vizualinės struktūros analizę, pateiktą Nacionalinio kraštovaizdžio tvarkymo plano esamos būklės ataskaitoje, labai didelio ir didelio estetinio potencialo ypač raiškius daugiaplanius vaizdus formuojantys kraštovaizdžio kompleksai sudaro tik 14 % šalies teritorijos, mažo ir labai mažo potencialo lygumų plotai – net 42 %. Didžiausio estetinio potencialo teritorijos yra Baltijos ir Žemaičių ežeringuose kalvynuose, pajūryje ir giliuose didžiųjų upių slėniuose, mažiausiai vaizdingi yra žemumų ir plynaukščių kraštovaizdžio rajonai. Ryškiausiomis dominantėmis pasižymi nedideli urbanizuoti ar iš dalies urbanizuoti slėniai, paslėniai ar ežerų duburiai, Kuršių nerija ir slėniai su ryškiomis viršūnėmis ar piliakalniais. Tipiškų kraštovaizdžio etalonų apsaugą garantuoja saugomų teritorijų sistema. Tačiau Europos kraštovaizdžio konvencijoje pabrėžiama, kad kraštovaizdis yra svarbi gyvenimo kokybės dalis visur – pripažintose išskirtinio grožio vietovėse, gerai sutvarkytose teritorijose, sunykusiose ir įprastinėse vietovėse, todėl būtina atsižvelgti ne tik į išskirtinių, bet ir į visų teritorijų estetinį potencialą. Kraštovaizdžio estetinės kokybės gerinimui skirtų projektų įgyvendinimas padėtų išryškinti Lietuvos kraštovaizdžio įvairovę, didinti kraštovaizdžio estetinį potencialą įprastose vietovėse. Didesnį dėmesį kraštovaizdžio vizualinei kokybei, kurią lemia kraštovaizdžio pobūdis, būklė, estetinis patrauklumas, reikėtų skirti pasienio teritorijoms, kurios, pagal Lietuvos Respublikos kraštovaizdžio erdvinės struktūros įvairovės ir jos tipų identifikavimo studiją, patenka į 12 skirtingų kraštovaizdžio kompleksų – urbanizuota agrarinė Nemuno deltos lyguma (Pagėgiai), Nemuno žemupio miškinga agrarinė lyguma (Kybartai, Kudirkos Naumiestis), Vakarų Sūduvių mažai miškingas agrarinis kalvynas (Kalvarija, Lazdijai), Nemuno vidurupio–Merkio žemupio miškingi paslėniai (Druskininkai), Eišiškių miškinga agrarinė plynaukštė (Eišiškės), Medininkų aukštumos miškingas agrarinis kalvynas (Medininkai, Lavoriškės), Švenčionių pietvakarinis agrarinis kalvynas (Švenčionys), šiaurės rytų Aukštaičių miškingas agrarinis ežeringas kalvynas (Zarasai), Lielupės agrarinė lyguma (Nemunėlio Radviliškis, Joniškis, Žagarė), Mūšos mažai miškinga agrarinė mažai urbanizuota lyguma (Mažeikiai), vakarų Žemaičių šiaurinė agrarinė lyguma (Skuodas), urbanizuota miškinga Baltijos pakrantės lyguma (Palangos

savivaldybė). Šias teritorijas kerta reikšmingi tarptautiniai ir tranzitiniai keliai, tad šių teritorijų kraštovaizdžio kokybė prisideda prie Lietuvos įvaizdžio formavimo, supažindina visuomenę su šalies kraštovaizdžio įvairove. Tačiau šalies pasienio teritorijų prieigose nerengiami specialūs kraštovaizdžio tvarkymo projektai, neišnaudojamas šių teritorijų potencialas kraštovaizdžio pažinimo skatinimui išryškinant kraštovaizdžio įvairovę, stiprinant jo estetiškas, informacines funkcijas. Sutvarkius pasienio teritorijų prieigų kraštovaizdį, būtų sukurtos patrauklios turistinės ir tranzitinės trasos, išryškėtų šioms vietovėms būdingas vaizdingas kraštovaizdis, jo estetiškos vertybės, apleisti pasienio kraštovaizdžiai atgautų funkcionalumą, didėtų kraštovaizdžio informatyvumas, regiono socialinis, ekonominis patrauklumas. Tokia veikla turėtų būti vykdoma ne tik ties pasienio punktų teritorijomis, bet ir kitose teritorijose, kurios aiškiai matomos judant tarptautiniais maršrutais ir kurių sutvarkymas pagerintų kraštovaizdžio estetiškas, ekologines, informacines funkcijas, išryškintų būdingus kraštovaizdžio elementus. Be to, pasienio teritorijų prieigų kraštovaizdžio tvarkymas paskatintų rengti tarpvalstybines kraštovaizdžio tvarkymo programas tas pačias charakteristikas atitinkančiam kraštovaizdžiui. Skatinti tarpvalstybinį bendradarbiavimą kraštovaizdžio apsaugos, tvarkymo, naudojimo, planavimo srityje yra vienas iš pagrindinių Europos kraštovaizdžio konvencijos tikslų.

Kraštovaizdžio vizualinis raiškumas ir estetiškas potencialas mažėja dėl vizualinės taršos objektų išraiškinguose ir vizualinei taršai jautriuose kraštovaizdžio arealuose, neracionalios urbanizacijos procesų. Kaip vizualinės taršos objektai minėtini bešeimininkiai apleisti pastatai ir kasybos darbais pažeisti kraštovaizdžiai (pažeistos žemės). Per paskutinį dešimtmetį nenaudojamų, apleistų statinių daugėja, sparčiai blogėja jų fizinė ir vizualinė būklė. 2007–2013 m. didesnis dėmesys skirtas bešeimininkų pastatų likvidavimui saugomose teritorijose, tačiau ši problema aktuali ir už saugomų teritorijų ribų. Griūvantys pastatai kelia grėsmę žmonių gyvybei ir sveikatai, kasmet ardant ar lankantis statiniuose sužalojami arba žūsta žmonės, apleisti statiniai doko kraštovaizdį, blogina šalies įvaizdį, mažina investicinį patrauklumą. 2007–2008 m. vykdant apleistų statinių inventorizaciją, duomenų bazėje sukaupta informacija apie 9,3 tūkstančius tokių objektų, tačiau tikslus apleistų ir netinkamai prižiūrimų statinių skaičius neaiškus. Vadinamųjų bešeimininkų statinių yra apie 1,2 tūkst. Daugiausia apleistų statinių (daugiau kaip 200) yra Pasvalio, Molėtų, Anykščių, Radviliškio, Vilkaviškio, Šalčininkų, Pakruojo, Ignalinos, Biržų, Kelmės, Kupiškio, Raseinių, Šiaulių, Utenos, Varėnos, Zarasų savivaldybėse. Kraštovaizdžio būklę neigiamai veikia pažeistos, nere kultivuotos teritorijos. Siekiant pagerinti ar visiškai atstatyti kraštovaizdžio būklę kasybos darbais pažeistose žemėse, Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2014 m. liepos 2 d. įsakymu Nr. D1-578 „Dėl Valstybinių pažeistų žemių 2014–2020 m. tvarkymo plano patvirtinimo“ patvirtintas Valstybinių pažeistų žemių 2014–2020 m. tvarkymo planas, kuriame numatyta, kad pirmiausia būtina sukaupti ir susisteminti duomenis apie pažeistas žemes, nes šių žemių plotai ir išsidėstymas šalies teritorijoje nežinomas. Atlikus šių žemės plotų inventorizaciją, vadovaujantis minėtu planu, bus rengiami ir įgyvendinami Lietuvos geologijos tarnybos atrinktų pirmiausiai tvarkytinų pažeistų žemių tvarkymo projektai.

Visuomenės dalyvavimas yra vienas pagrindinių sėkmingą nacionalinės kraštovaizdžio politikos įgyvendinimą lemiančių veiksnių, todėl labai svarbu didinti visuomenės aplinkosauginį sąmoningumą ir aktyvumą, ugdyti kompetenciją kraštovaizdžio apsaugos, tvarkymo naudojimo srityse nuolat informuojant ir šviečiant gyventojus apie jų daromą poveikį aplinkai, galimybes pasirinkti aplinkai palankesnius veiklos būdus ar sprendimus. Lietuvoje galiojantys teisės aktai užtikrina visuomenės informavimo ir įtraukimo procedūras, tačiau, įvertinant Europos kraštovaizdžio konvencijos nuostatas, Lietuvoje vis dar nepakanka priemonių ne tik visuomenės informavimui, bet ir ugdymui, dalyvavimo sprendimų priėmimo procese skatinimui. Didinant visuomenės suvokimą apie kraštovaizdžio vaidmenį, svarbu visuomenę, privačias organizacijas, valdžios institucijas supažindinti su kraštovaizdžio verte, funkcijomis, vykstančiais pokyčiais, parodyti žmonių gyvenamosios aplinkos ir jų kasdienės veiklos sąsajas su gamtine aplinka, būstu ir infrastruktūra. 2009–2013 m. aktyviau skleidžiant informaciją apie kraštovaizdžio politikos priemonių įgyvendinimą, organizuojant savivaldybių ir kitų suinteresuotų institucijų atstovams

renginius kraštovaizdžio apsaugos, tvarkymo, naudojimo, planavimo tematika, stebimas vis didesnis specialistų ir suinteresuotos visuomenės aktyvumas, renginiuose registruojama daugiau dalyvių. Veikla, susijusi su visuomenės suvokimo apie kraštovaizdžio vertę didinimu, numatyta Lietuvos Respublikos kraštovaizdžio politikos įgyvendinimo priemonėse 2005–2020 m. Būtina užtikrinti tolesnę šios veiklos vykdymą ir gilinti visuomenės suvokimą apie kraštovaizdžio vertę ir vaidmenį, ugdyti specialistus kraštovaizdžio apsaugos, tvarkymo, naudojimo, planavimo srityse. Ne mažiau svarbi sąmoningumą didinanti priemonė yra įvairių leidinių parengimas ir leidyba, – visuomenei sudaromos sąlygos susipažinti su įvairių kraštovaizdžio tipų formavimo metodais, geraisiais tvarkymo pavyzdžiais. Iliustruoti leidiniai yra gera pagalbinė priemonė specialistams, piliečiams, norintiems pažinti ir taikyti praktikoje geriausius kraštovaizdžio tvarkymo ar naudojimo sprendimus. Kraštovaizdžio vizualinis vertinimas, žaliosios infrastruktūros priemonių taikymas, pakrančių tvarkymas, sodų bendrijų problematika, Lietuvos kraštovaizdžio įvairovės pristatymas, supažindinimas su kitų valstybių kraštovaizdžio srities projektais – prioritetinės temos, kur trūksta metodinių ir šviečiamųjų leidinių. Būtina sudaryti galimybes visuomenei pažinti kraštovaizdžiui palankesnius veiklos būdus ar metodus.“

2. Pakeičiu 12.1 papunktį ir išdėstau jį taip:

„12.1. Tikslas – saugomose teritorijose užtikrinti gerą kraštovaizdžio ir biologinės įvairovės, gamtos ir kultūros vertybių būklę, tinkamą naudojimą, tvarkymą, pritaikyti jas lankymui (ypač valstybiniuose parkuose).

Atgavus nepriklausomybę, Lietuvoje prasidėjo santykių visose srityse kaita. Vis dar nebaigta žemės reforma, atsiranda naujų visuomenės ir privačių interesų, apsaugos ir naudojimo prioritetų, keičiasi žemės naudojimo, statybų, rekreaciniai poreikiai, didėja lankytojų srautai, vyksta gamtinės ir antropogeninės aplinkos pokyčiai, tobulinama teisinė sistema. Keičiantis ekonominiams, socialiniams poreikiams, būtina sparčiau keisti, atnaujinti saugomų teritorijų planavimo dokumentus. Jie turi būti iš esmės peržiūrėti kas 10 metų. Laiku nepakeitus saugomų teritorijų planavimo dokumentų, kyla grėsmė gamtos ir kultūros vertybėms, negalima užtikrinti tinkamos jų apsaugos ir naudojimo. Iki šiol valstybiniais rezervatams nesuformuoti konservacinės paskirties žemės sklypai, jie neturi teisinės registracijos Nekilnojamojo turto registre.

Tik pagal gamtotvarkos planus ar kitus planavimo dokumentus galima tvarkyti „Natura 2000“ teritorijas. Vadovaujantis ES direktyvomis, kitais teisės aktais, „Natura 2000“ teritorijoms reikia parengti gamtotvarkos planus. Be to, juos reikia atnaujinti kas 10 metų, kad laiku būtų reaguojama į kintančią saugomų buveinių ir rūšių būklę, užtikrinta apsauga ateityje. Šalyje yra apie 15 proc. „Natura 2000“ teritorijų, kurių apsaugai prielaidas sudaro tik gamtotvarkos planai.

Atsiradus privačiai nuosavybei, sumažėjo poreikis ūkininkauti, ypač mažuose plotuose. Didelė grėsmė iškilo atvirų buveinių (pievų, pelkių, smėlynų) išlikimui, nes Lietuva yra miškų zonoje. Nutraukus žemės ūkio veiklą, atviros erdvės greitai užauga mišku. Norint išsaugoti atviras pievas ir pelkes, būtina skubiai įgyvendinti konkrečias tvarkymo priemones.

Saugomose teritorijose yra plotų, kurių būklė prastėja dėl netinkamo naudojimo, nevykdomo ekstensyvaus ūkininkavimo (ganymo, šienavimo), dėl natūralių sukcesinių procesų gamtoje, invazinių rūšių plitimo, nereguliuojamo lankymo ir lauko informacinės sistemos trūkumo (žmonės lankosi, kur tai draudžiama ar ribojama), nevykdomų gamtotvarkos darbų ir kitų priežasčių.

Ilgą laiką nebuvo galimybių tvarkyti net ir intensyviai lankomų gamtos ir kultūros vertybių, kraštovaizdžio kompleksų, todėl dalies jų būklė prasta. Be to, atsižvelgiant į visuomenės poreikius, saugomų teritorijų steigimo tikslus, jas reikia pritaikyti lankymui.

Ne visuose nacionaliniuose, regioniniuose parkuose ir valstybiniuose gamtiniuose rezervatuose, draustiniuose galima rasti reikalingą ir patrauklią informaciją lankytojams apie saugomas vertybes ir lankymosi galimybes, įrengti ne visi lankytojų centrai su vidaus / lauko ekspozicijomis. Nesudarytos tinkamos sąlygos vykdyti edukacinę, švietėjišką veiklą moksleiviams, jaunimui, ilgiau apsistoti saugomoje teritorijoje. Būtina sudaryti galimybes lankytojams, gyventojams persikelti per upes, ilgus ežerus, įrengti pažintinius, mokomuosius

takus. To reikėtų ir saugomų teritorijų lankytojams, ir gyventojams, ypač vykdantiems tvarkymo darbus, prižiūrintiems pievas, ganyklas ir kitus atvirus plotus.

Trūksta informacijos visuomenei apie saugomų teritorijų kraštovaizdį ir biologinę įvairovę, gamtos ir kultūros vertybes, apie išskirtinę saugomų teritorijų vertę, apie lankymo ir veiklos galimybes, pasigendama aktyvaus bendruomenių, vietos gyventojų dalyvavimo saugomose teritorijose. Neefektyviai panaudojamos informacinės technologijos, per kurias būtų užtikrinta nuolatinė ir kokybiška informacijos sklaida apie saugomas teritorijas lankytojams iš Lietuvos ir užsienio.

Daugelis valstybinių draustinių įsteigti daugiau kaip prieš dešimtmetį. Per šį laikotarpį saugomų vertybių būklės pokyčiai detaliam neįvertinti, be to, valstybė prisiėmė naujų tarptautinių įsipareigojimų, pasikeitė nuosavybės formos, gamtinė ir ūkinė aplinka. Todėl būtina atnaujinti informaciją apie draustiniuose saugomas vertybes, įvertinti jų būklę ir esant poreikiui koreguoti draustinių ribas ir (ar) nuostatus.

Nepakanka metodikų, priemonių, įrangos efektyviam saugomų teritorijų būklės, vertybių svarbos vertinimui, monitoringui vykdyti.

Valstybiniuose parkuose saugomi vertingiausi šalies kraštovaizdžio kompleksai, tačiau trūksta sisteminio kraštovaizdžio būklės vertinimo, kuris sudarytų pagrindą naujiems kokybiškesniems valstybinių parkų planavimo dokumentams rengti ir kraštovaizdžio tvarkymo darbams numatyti. Ši problema iškyla norint įsteigti naujas saugomas teritorijas, paskelbti gamtos paveldo objektus.

Trūksta priemonių ir įrangos efektyviam bei kokybiškam kraštovaizdžio, biologinės įvairovės, lankytojų srautų monitoringui, tvarkymo ir gamtotvarkos planų įgyvendinimo stebėsenai vykdyti, todėl sudėtinga pagrįsti, analizuoti, sisteminti duomenis, supažindinti visuomenę su rezultatais.

Informacija apie saugomas teritorijas, jų ribas, duomenys apie jose saugomas vertybes nuo 2005 m. registruojami Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų valstybės kadastru (toliau – kadastras). Tai gana naujas valstybės kadastras, todėl jo palaikymui, duomenų atnaujinimui reikalinga nuolatinė priežiūra ir investicijos, kurios leistų didinti teikiamų viešųjų elektroninių paslaugų prieinamumą ir kokybę.

Saugomų teritorijų direkcijos vykdo Europos Bendrijos svarbos rūšių monitoringą pagal Valstybinę aplinkos monitoringo programą. Sukurta Saugomų rūšių informacinė sistema, kurioje kaupiami, sisteminami duomenys apie saugomų rūšių radavietes ir augavietes, taip pat biologinės įvairovės monitoringo posistemė, tačiau tarpusavyje jos nesusietos. Dėl to negalima įtraukti gyvosios gamtos monitoringo duomenų į bendrą sistemą, kuria naudojantis būtų galima analizuoti monitoringo duomenis, informuoti apie saugomų vertybių, kraštovaizdžio būklę įvairias institucijas, visuomenę.“

3. Papildau 12.3 papunkčiu:

„12.3. Saugomose teritorijose saugomos vertybės tvarkomos ir įvairūs infrastruktūros objektai, skirti vertybių apsaugai (pvz., lankytojų srautus nukreipiantys informaciniai ženklai), jų eksponavimui (pvz., pažintiniai takai, regyklos, apžvalgos bokštai) ir gamtosauginiam švietimui (pvz., lankytojų centrai, gamtos mokyklos) įrengiami atsižvelgiant į saugomų teritorijų planavimo dokumentus. Įgyvendinant 2014–2020 metų Europos Sąjungos fondų investicijų veiksmų programą, saugomose teritorijose pirmiausia numatomos tvarkyti vertybės ir infrastruktūros objektai nurodyti Plano 2 priedo 112, 113, 114 ir 115 punktuose. Minėtuose punktuose nurodytų vertybių ir infrastruktūros objektų sąrašai bus papildomi ir atnaujinami pagal poreikį. Planuojant įgyvendinti saugomose teritorijose esančių vertybių tvarkymą ir infrastruktūros objektų kūrimą (atnaujinimą), taikomos šios nuostatos:

12.3.1. priimant sprendimus dėl vertybių tvarkymo ir pritaikymo lankymui, taikomas kompleksinis požiūris, t. y. tvarkomus kompleksus, objektus siekiama sujungti į vientisą sistemą tiek apsaugos, tiek lankymo požiūriu (pvz., tvarkomas objektas, esantis greta tako, trasos, maršruto arba įrengiamas takas sutvarkytus objektus pasiekti). Siekiama maksimaliai suderinti

vertybinį, estetinį, ekonomiškumo principus. Pasirenkami techniniai sprendimai, sudarantys galimybes tinkamai prižiūrėti sutvarkytus objektus, sukurtą infrastruktūrą kuo mažesnėmis sąnaudomis. Pasirenkami paprasti, bet originalūs sprendimai, sukuriantys ilgaamžę infrastruktūrą;

12.3.2. priimant sprendimus dėl draustinių, kraštovaizdžio kompleksų tvarkymo:

12.3.2.1. vertinama būtinybė įgyvendinti apsaugos priemonės kompleksams, vertyboms išsaugoti, jas eksponuoti ir pritaikyti lankymui; prioritetas teikiamas vertyboms, kurioms kyla išlikimo grėsmė, kurių būklė prasta;

12.3.2.2. vertinama būtinybė reguliuoti lankytojų srautus, atsižvelgiama į vertybes, kurioms gali pakenkti nekontroliuojamas lankymasis, todėl būtina nukreipti lankytojų srautus tam tikrais maršrutais ir (ar) laikotarpiais, kad nebūtų pakenkta vertyboms;

12.3.2.3. apie tvarkymo darbus sprendžiama įvertinus poreikį gerinti vertybių būklę, potencialų lankytojų srautą, pasiekiamumą ir įtraukimą į esamus turizmo maršrutus;

12.3.2.4. įrengiama tik minimali lauko informacinė sistema ir infrastruktūra lankytojams: takai, trasos, atokvėpio vietos, laiptai, stendai, atitvarai, dviračių stovai, regyklos, automobilių stovėjimo aikštelės ir panašūs infrastruktūros objektai;

12.3.2.5. ieškoma techninių sprendimų, kurie užtikrintų mažesnes sąnaudas sutvarkytiems objektams, sukurtai infrastruktūrai tinkamai prižiūrėti;

12.3.2.6. pasirenkant tvarkyti draustiniuose esančias nekilnojamąsias kultūros vertybes, kurių aplinką numatoma tvarkyti, prioritetas teikiamas vertyboms, kurias savivaldybės sutiks prižiūrėti;

12.3.3. priimant sprendimus dėl gamtos paveldo objektų tvarkymo ir paženklavimo:

12.3.3.1. prioritetas teikiamas gamtos paminklams tvarkyti, taip pat gamtos paveldo objektams, kurių būklę reikia gerinti, kuriuos numatoma pritaikyti lankymui arba kurie yra greta pažintinio turizmo takų, trasų, maršrutų;

12.3.3.2. tvarkant gamtos paveldo objektus, įvertinamos galimybės juos vėliau prižiūrėti (išlaikyti pasiektus rezultatus);

12.3.3.3. planuojama paženklinti visus gamtos paveldo objektus;

12.3.4. priimant sprendimus dėl nekilnojamųjų kultūros vertybių tvarkymo:

12.3.4.1. pirmiausia atsižvelgiama į kompleksinę nekilnojamąsios kultūros vertybės reikšmę, t. y. prioritetas teikiamas objektams, kurie yra vertingi gamtiniu požiūriu: sukurti išskirtiniame gamtiniame komplekse, išskirtinės vertės geologinėse, geomorfologinėse struktūrose, kuriose kartu saugomos arba atkuriamos atvirų erdvių buveinės arba yra saugomų rūšių gyvūnų buveinės;

12.3.4.2. nekilnojamąsios kultūros vertybės, kurios ne tiek vertingos gamtiniu požiūriu, tvarkomos, kai priimamas tinkamas sprendimas jų paskesnei priežiūrai (pvz., kai galima perduoti jas prižiūrėti savivaldybėms ar kitoms regione esančioms įstaigoms ar organizacijoms);

12.3.4.3. pasirenkant tvarkyti nekilnojamąją kultūros vertybę, siekiama kompleksinio objekto sutvarkymo, kooperuoti pastangas ir lėšas su Kultūros paveldo departamentu ir (arba) kitomis finansinę paramą teikiančiomis institucijomis;

12.3.5. priimant sprendimus dėl gamtos mokyklų įrengimo:

12.3.5.1. gamtos mokyklų veikla organizuojama regioniniu principu, siekiant geografinio tolygumo (Valstybinės saugomų teritorijų tarnybos pasiūlytuose regionuose gali būti įrengiama po vieną mokyklą, išskirtiniu atveju, kai yra pateiktas pagrindimas įvertinant lankytojų srautus ir finansines gamtos mokyklų išlaikymo perspektyvas – iki dviejų), į gamtos mokyklų veiklą stengiamasi įtraukti kelias saugomų teritorijų direkcijas;

12.3.5.2. pirmiausia įvertinama galimybė gamtos mokyklai pritaikyti saugomos teritorijos direkcijos valdomus pastatus ir patalpas, pirmenybė teikiama nekilnojamoms kultūros vertyboms;

12.3.5.3. gamtos mokyklų veikla organizuojama pagal individualias mokymo (ugdymo) programas;

12.3.5.4. vertinamos galimybės surinkti pakankamai lėšų gamtos mokyklų veiklai finansuoti, todėl nustatant įrengiamos gamtos mokyklos plotą, atsižvelgiama į gyventojų, lankytojų ir turistų skaičių regione, įvertinamas vietovės pasiekiamumas iš Lietuvos didžiųjų miestų, kitos užimtumo užtikrinimo sąlygos ir išlaikymo sąnaudos;

12.3.5.5. siekiama gamtos mokyklų tematinės specializacijos ir aprūpinti jas šiuolaikine mokymosi ir tyrimų įranga;

12.3.6. užbaigiant lankytojų centrų tinklo kūrimą:

12.3.6.1. valstybiniuose parkuose, kuriuose būtina turėti daugiau kaip vieną lankytojų centrą arba išplėsti jau esamą lankytojų centrą, tokia būtinybė pagrindžiama išanalizuojant lankytojų srautus, galimą lankytojų centrų užimtumą, išlaikymui reikalingų lėšų kiekį ir įvertinant išlaikymo sąnaudas;

12.3.6.2. planuojant įrengti lankytojų centrą valstybiniame parke, pirmiausia įvertinama galimybė jam pritaikyti saugomos teritorijos direkcijos valdomus pastatus ir patalpas, pirmenybė teikiama nekiliojamosioms kultūros vertybėms;

12.3.6.3. Verkių ir Pavilnių regioniniams parkams pristatyti visuomenei įrengiamas vienas lankytojų centras, užtikrinamas bendradarbiavimas su Vilniaus miesto savivaldybe;

12.3.6.4. naujos vidaus ekspozicijos įrengiamos lankytojų centruose, kuriuose ekspozicijos neįrengtos arba nusidėvėjusios;

12.3.6.5. atliekama analizė, kuriuose iš lankytojų centrų reikėtų įvesti sezoninį lankytojų priėmimą;

12.3.7. priimant sprendimus dėl lauko ekspozicijų saugomose teritorijose įrengimo:

12.3.7.1. vertinama, kaip lauko ekspozicijos tema, idėja siejasi su saugoma teritorija, jos išskirtine verte;

12.3.7.2. vertinamas lauko ekspozicijos pasiekiamumas, galimi lankytojų srautai ir galimybė įtraukti į turizmo maršrutus;

12.3.7.3. vertinamos įrengimo sąnaudos vengiant nebūtinų sąnaudų ir labai brangių techninių sprendimų;

12.3.8. priimant sprendimus dėl lauko informacinių sistemų saugomose teritorijose įrengimo ar plėtojimo:

12.3.8.1. vertinama, ar pakanka informacinių ženklų sistemos konkrečioje saugomoje teritorijoje, t. y. ar ji sudaro galimybes pažinti visas svarbiausias saugomas vertybes, ar reikia įrengti lauko informacinės sistemos elementus už saugomos teritorijos ribų;

12.3.8.2. vertinama, kiek informacinė sistema susidėvėjusi (atnaujintini daugiau kaip 50 proc. nusidėvėję objektai), ar nepaseno informacija;

12.3.8.3. atsižvelgiama, ar saugomoje teritorijoje yra naujai sutvarkytų objektų, į kuriuos turi būti nuorodos ir informaciniai stendai (nauji informacinės sistemos elementai įrengiami prie naujų pažintinių takų, apžvalgos aikštelių ar bokštų, kitų lankymo infrastruktūros objektų);

12.3.8.4. vertinama būtinybė reguliuoti lankytojų srautus probleminėse vietose, nukreipti lankytojų srautus tam tikrais maršrutais, kad nekontroliuojamas lankymasis nepakenktų saugomų teritorijų vertybėms;

12.3.9. priimant sprendimus dėl valstybiniuose parkuose, biosferos ir valstybiniuose rezervatuose įrengiamų pažintinių / mokomųjų takų:

12.3.9.1. vertinama, ar būtina reguliuoti lankytojų srautus, koks galimas lankytojų srautas;

12.3.9.2. atsižvelgiama į rekomendaciją valstybiniame parke įrengti iki penkių pažintinių / mokomųjų takų, biosferos rezervate – iki dviejų pažintinių / mokomųjų takų, valstybiniame rezervate – po vieną mokomąjį taką. Daugiau takų įrengiama esant išskirtinėms sąlygoms: labai didelis plotas, didelė vertybių įvairovė arba valstybinis parkas yra mieste ar prie didžiųjų Lietuvos miestų, arba dėl kitų objektyvių priežasčių jame daug lankytojų;

12.3.9.3. atrenkant pasiūlymus dėl pažintinių/mokomųjų takų įrengimo, siekiama didesnės tematinės įvairovės ne tik vienos saugomos teritorijos, bet ir šalies, regiono mastu, vertinama, ar įrengus pažintinį taką lankytojams bus pristatyta kuo daugiau vertybių;

- 12.3.9.4. vertinama, ar užtenka išteklių įrengtiems takams prižiūrėti;
- 12.3.9.5. parenkamas techninis sprendimas, kuris užtikrins objekto ilgaamžiškumą ir kuo mažesnes objekto priežiūros sąnaudas;
- 12.3.10. priimant sprendimus dėl apžvalgos bokštų (nuo 15 m aukščio) įrengimo:
- 12.3.10.1. valstybiniame parke, biosferos ar valstybiniame rezervate įrengiamas ne daugiau kaip vienas apžvalgos bokštas;
- 12.3.10.2. vertinamas potencialus lankytojų srautas;
- 12.3.10.3. vertinamas apžvalgos bokšto pasiekiamumas ir galimybė įtraukti jį į turizmo maršrutus, taip pat alternatyvios kraštovaizdžio apžvalgos galimybės nuo egzistuojančių statinių ar kitų objektų, pvz., regyklų, kalvų, kitos paskirties bokštų ar kitų statinių;
- 12.3.10.4. apžvalgos bokštų aukštis nustatomas atsižvelgiant į eksponuojamo kraštovaizdžio struktūrų apžvelgimo galimybes; techniniai sprendimai parenkami įvertinus visas galimas alternatyvas pagal konkrečios vietovės specifiką ieškant originalių sprendimų, tačiau vengiant nebūtinų sąnaudų ir labai brangių techninių sprendimų;
- 12.3.10.5. vertinama, ar pasirinktas geriausias techninis sprendimas iš kelių alternatyvių, ar jis yra ilgaamžis ir tai užtikrins kuo mažesnes objekto priežiūros sąnaudas;
- 12.3.10.6. apžvalgos bokšto įrengimas numatomas tik, kai parenkamas ir patvirtinamas tinkamas būsimos sukurtos teritorijos priežiūros sprendimas, pvz., jo valdymo perdavimas savivaldybėms ar kitoms regione esančioms įstaigoms ar organizacijoms;
- 12.3.11. kuriant specifines jungtis (pvz., tiltus, lyninius keltuvus) pažintiniuose maršrutuose, trasose:
- 12.3.11.1. vertinamos maršrutų, trasų sujungimo alternatyvos ir tikėtinas siūlomos alternatyvos užimtumas, t. y. galimas lankytojų, kurie naudosis sukurta infrastruktūra, srautas ir užimtumo sezoniskumas;
- 12.3.11.2. vertinamos įrengimo sąnaudos; techniniai sprendimai parenkami iš kelių alternatyvių, vengiant nebūtinų sąnaudų ir labai brangių techninių sprendimų;
- 12.3.11.3. vertinamos išlaikymo sąnaudos ir šaltiniai;
- 12.3.11.4. specifinės jungtys numatomos įrengti tik, kai parenkamas ir patvirtinamas tinkamas būsimos sukurtos teritorijos priežiūros sprendimas, pvz., jo valdymo perdavimas savivaldybėms ar kitoms regione esančioms įstaigoms ar organizacijoms;
- 12.3.12. priimant sprendimus dėl dviračių takų, trasų įrengimo:
- 12.3.12.1. vertinamas galimas lankytojų srautas;
- 12.3.12.2. vertinama būtinybė reguliuoti lankytojų srautus, nukreipti juos tam tikrais maršrutais, kad nebūtų pakenkta vertybėms;
- 12.3.12.3. vertinamos įrengimo sąnaudos vengiant nebūtinų sąnaudų ir labai brangių techninių sprendimų;
- 12.3.12.4. vertinamos išlaikymo sąnaudos ir sukurtos teritorijos perdavimo savivaldybėms ar kitoms regione esančioms įstaigoms ar organizacijoms galimybės;
- 12.3.13. priimant sprendimus dėl ekologinių kempingų įrengimo:
- 12.3.13.1. vertinamas ir pagrindžiamas tokių objektų poreikis teritorijoje;
- 12.3.13.2. vertinamas tikėtinas užimtumas, t. y. skaičius lankytojų, kurie naudosis sukurta infrastruktūra;
- 12.3.13.3. vertinamas objekto pasiekiamumas;
- 12.3.13.4. vertinamos įrengimo ir išlaikymo sąnaudos, lėšų šaltiniai ir jų pakankamumas.“
4. Pakeičiu 1 priedo 52 punktą ir jį išdėstau taip:

„52.		Parengtų dokumentų, įgyvendintų apsaugos ir tvarkymo priemonių, metodikų, informacijos sklaidos ir mokymo projektų skaičius.	214	387	Valstybinė saugomų teritorijų tarnyba“
------	--	--	-----	-----	--

5. Pakeičiu 1 priedo 54 punktą ir jį išdėstau taip:

„54.	Sutvarkyti vertingiausias saugomų teritorijų dalis, objektus, pritaikyti saugomas teritorijas lankymui, gamtosauginiam švietimui ir mokymui, informacijos apie saugomas teritorijas sklaidai	Sutvarkytų kraštovaizdžio kompleksų, gamtos ir kultūros vertybių, „Natura 2000“ teritorijų, įrengtos infrastruktūros lankytojams, išigyty technikos komplektų gamtosauginiam švietimui, mokymui, įvykdytų informacijos teikimo, viešinimo projektų skaičius, vnt.	156 (2014 m. duomenys)	306*	Valstybinė saugomų teritorijų tarnyba“
------	--	---	---------------------------	------	--

6. Papildau 1 priedą 55 punktu:

„55.		Įrengtų lankytojų centrų skaičius, vnt.	36 (2015 metų duomenys)	Ne daugiau 4*	Valstybinė saugomų teritorijų tarnyba“
------	--	---	----------------------------	---------------	--

7. Papildau 1 priedą 56 punktu:

„56.		Įrengtų gamtos mokyklų skaičius, vnt.	6 (2015 metų duomenys)	Ne daugiau 4*	Valstybinė saugomų teritorijų tarnyba“
------	--	---------------------------------------	---------------------------	---------------	--

8. Papildau 1 priedą 57 punktu:

„57.		Įrengtų apžvalgos bokštų skaičius, vnt.	17 (2015 metų duomenys)	Ne daugiau 6*	Valstybinė saugomų teritorijų tarnyba“
------	--	---	----------------------------	---------------	--

9. Buvusį 1 priedo 55 punktą laikau 58 punktu ir jį išdėstau taip:

„58.	Padidinti monitoringo, vertybių svarbos ir jų būklės vertinimo efektyvumą saugomose teritorijose ir užtikrinti kokybišką duomenų surinkimą, kokybiškai atlikti kadastro elektronines paslaugas	Išigyta techninės ir programinės įrangos komplektų, duomenų bazių, parengtų programų, metodikų, kadastro elektroninių paslaugų skaičius, vnt.	3 (2014 m. duomenys)	74*	Valstybinė saugomų teritorijų tarnyba“
------	--	---	-------------------------	-----	--

10. Pakeičiu 2 priedo 14 punktą ir išdėstau jį taip:

„14.	Parengti ir įgyvendinti 7 valstybinės reikšmės parkų tvarkymo projektus		2023	15000 /4344 300	Savivaldybės, Vilniaus dailės akademija, saugomų teritorijų direkcijos“
------	---	--	------	-----------------------	---

11. Pakeičiu 2 priedo 112 punktą ir jį išdėstau taip:

„112.	Sutvarkyti gamtos ir kultūros vertybes (gamtos ir kultūros objektus, kraštovaizdžio kompleksus, draustinius, kt.) ir pritaikyti saugomas teritorijas lankymui. Numatomi sutvarkyti kraštovaizdžio kompleksai		2023	80000 /2316 9601	Valstybinė saugomų teritorijų tarnyba ir / arba saugomų teritorijų direkcijos“
-------	--	--	------	------------------------	--

<p>(pirminis sąrašas):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Šiliniškių ir Baluošo kraštovaizdžio draustinių vertybės Aukštaitijos nacionaliniame parke. 2. Juodkrantės sengirės istorinis miško parkas Kuršių nerijos nacionaliniame parke. 3. Mergiškių kraštovaizdžio draustinio vertybės Aukštadvario regioniniame parke. 4. Punios šilo vertybės Nemuno kilpų regioniniame parke. 5. Kylininkų kraštovaizdžio draustinio vertybės Vištyčio regioniniame parke. 6. Salanto hidrografinio draustinio vertybės Salantų regioniniame parke. 7. Šventos dvaro tvenkinys Sirvėtos regioniniame parke. 8. Dubysos upės slėnio vertybės Dubysos regioniniame parke. 9. Kauno marių pakrantės vertybės Kauno marių regioniniame parke. 10. Asvejos ežero pakrantės vertybės Asvejos regioniniame parke. 11. Dusios ežero pakrantės vertybės Metelių regioniniame parke. 12. Šventosios aukštupio vertybės Gražutės regioniniame parke. 13. Akmenos ir Jūros upių santakos pritaikymas lankymui Pagramančio regioniniame parke. 14. Rambyno kraštovaizdžio draustinio vertybės Rambyno regioniniame parke. 15. Kirkilų kraštovaizdžio draustinio vertybės Biržų regioniniame parke. 16. Betygalos kraštovaizdžio draustinio vertybės Dubysos regioniniame parke. 17. Kalnų parko dalies gamtos vertybių tvarkymas ir pritaikymas lankymui Vilniaus pilių rezervate. <p>Numatomi sutvarkyti gamtos paveldo objektai (pirminis sąrašas):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Preilos kopa Kuršių nerijos nacionaliniame parke. 2. Stakų konglomeratų luistai ir Stakų ąžuolas Dieveniškių istoriniame regioniniame parke. 3. Papilės geologinis kompleksas Ventos regioniniame parke. 4. Valstybės saugomų medžių tvarkymas, pritaikymas lankymui. 5. Geologinių ir hidrogeologinių gamtos paveldo objektų tvarkymas, pritaikymas lankymui. <p>Planuojama atlikti valstybės saugomų gamtos paveldo objektų ženklimą.</p> <p>Numatomi sutvarkyti kultūros paveldo objektai (pirminis sąrašas):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Žagarės dvaro parkas Žagarės regioniniame parke. 			
--	--	--	--

	<p>2. Veisiejų dvaro parkas Veisiejų regioniniame parke. 3. Merkinės piliakalnis Dzūkijos nacionaliniame parke. 4. Liškiavos piliakalnis Dzūkijos nacionaliniame parke. 5. Gegrėnų archeologinis kompleksas Žemaitijos nacionaliniame parke. 6. Girnikų kalnas Kurtuvėnų regioniniame parke. 7. Vytauto kalnas Nemuno kilpų regioniniame parke. 8. Punios piliakalnis Nemuno kilpų regioniniame parke. 9. Pavandenės alkakalnis (Sklepkalnis) Varnių regioniniame parke. 10. Kartupėnų piliakalnis Panemunių regioniniame parke.</p> <p>Numatomi sutvarkyti valstybiniai draustiniai (pirminis sąrašas):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Raigardo kraštovaizdžio draustinis. 2. Germanto kraštovaizdžio draustinis. 3. Siesarties kraštovaizdžio draustinis. 			
12. Pakeičiu 2 priedo 113 punktą ir jį išdėstau taip:				
„113.	<p>Įrengti infrastruktūrą lankytojams (pažintinius / mokomuosius takus, trasas, jungtis tarp turizmo trasų, apžvalgos bokštus, ekologinius kempingus, išplėtoti lauko informacines sistemas). Numatomas lauko informacinių sistemų išplėtojimas (pirminis sąrašas):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Aukštaitijos nacionaliniame parke. 2. Dzūkijos nacionaliniame parke. 3. Kuršių nerijos nacionaliniame parke. 4. Aukštadvario regioniniame parke. 5. Anykščių regioniniame parke. 6. Biržų regioniniame parke. 7. Labanoro regioniniame parke. 8. Kauno marių regioniniame parke. 9. Kurtuvėnų regioniniame parke. 10. Neries regioniniame parke. 11. Nemuno deltos regioniniame parke. 12. Tytuvėnų regioniniame parke. <p>Numatomas pažintinių, mokomųjų pėsčiųjų takų įrengimas (pirminis sąrašas):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pėsčiųjų takas iki Kačėniškės piliakalnio Sirvėtos regioniniame parke. 2. Žuvinto ežero mokomasis takas Žuvinto biosferos rezervate. 3. Čepkelių pelkės mokomasis takas Čepkelių valstybiniame gamtiniame rezervate. 4. Artosios pelkės mokomasis takas Viešvilės valstybiniame gamtiniame rezervate. 5. Pėsčiųjų takas tarp Vainežerio dvaro ir Vainežerio gynybinių įtvirtinimų Veisiejų regioniniame parke. 	2023	75000 /2172 1501	Valstybinė saugomų teritorijų tarnyba ir / arba saugomų teritorijų direkcijos“

	<p>6. Škėvonių gūbrio pažintinis takas Nemuno kilpų regioniniame parke.</p> <p>7. Kalupio upelio mokomasis takas Ventos regioniniame parke.</p> <p>8. Šilėnų–Naujosios rėvos pažintinis takas Neries regioniniame parke.</p> <p>9. Labanoro girios pažintinis takas Labanoro regioniniame parke.</p> <p>Numatomi įrengti apžvalgos bokštai, regyklos (pirminis sąrašas):</p> <p>1. Apžvalgos bokštas Nemuno kilpų regioniniame parke.</p> <p>2. Apžvalgos bokštas Dubysos regioniniame parke.</p> <p>3. Apžvalgos bokštas / regyklos Nemuno deltos regioniniame parke.</p> <p>Numatoma jungtis pažintiniuose maršrutuose, trasose: tiltas per Šventąją šalia Medžių lajų tako Anykščių regioniniame parke.</p>			
13. Pakeičiu 2 priedo 114 punktą ir jį išdėstau taip:				
„114.	<p>Įrengti lankytojų centrus su vidaus ir lauko ekspozicijomis, temines ekspozicijas.</p> <p>Numatomi įrengti lankytojų centrai (pirminis sąrašas):</p> <p>1. Kuršių nerijos nacionalinio parko lankytojų centras.</p> <p>2. Dubysos regioninio parko lankytojų centras.</p> <p>3. Pavilnių ir Verkių regioninių parkų lankytojų centras.</p> <p>4. Neries regioninio parko lankytojų centro išplėtojimas.</p> <p>Numatomos įrengti vidaus ir lauko ekspozicijos (pirminis sąrašas):</p> <p>1. Bitininkystės muziejaus ekspozicijų kompleksas Aukštaitijos nacionaliniame parke.</p> <p>2. Vidaus ekspozicija informaciniame centre prie Medžių lajų tako.</p> <p>3. Viešvilės valstybinio gamtinio rezervato lankytojų centro vidaus ekspozicija.</p> <p>4. Pagramančio regioninio parko lankytojų centro vidaus ekspozicija.</p> <p>5. Nemuno deltos regioninio parko lankytojų centro vidaus ekspozicija.</p> <p>6. Kurtuvėnų regioninio parko lankytojų centro vidaus ekspozicija.</p> <p>7. Žuvinto biosferos rezervato lankytojų centro vidaus ekspozicija.</p>	2023	25000 /7240 500	Valstybinė saugomų teritorijų tarnyba ir / arba saugomų teritorijų direkcijos“
14. Pakeičiu 2 priedo 115 punktą ir jį išdėstau taip:				
„115.	<p>Įrengti gamtos mokyklas saugomose teritorijose.</p> <p>Numatomos įrengti gamtos mokyklos (pirminis sąrašas):</p> <p>1. Kuršių nerijos nacionaliniame parke.</p>	2023	20000 /5792 400	Valstybinė saugomų teritorijų tarnyba ir / arba saugomų teritorijų

	2. Žemaitijos nacionaliniame parke. 3. Nemuno deltos regioniniame parke. 4. Žuvinto biosferos rezervate.			direkcijos“
15. Papildau 2 priedą 124 punktu:				
„124.	Vystyti Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų valstybės kadastro elektronines paslaugas	2015–2020	2400/695088	Valstybinė saugomų teritorijų tarnyba“

Aplinkos ministras

Kęstutis Trečiokas

Parengė

Džiugas Anuškevičius
2016-04-06

DETALŪS METADUOMENYS

Dokumento sudarytojas (-ai)	Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija 188602370, Teisės aktų informacinė sistema
Dokumento pavadinimas (antraštė)	Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2015 m. sausio 9 d. įsakymo Nr. D1-12 „Dėl Kraštovaizdžio ir biologinės įvairovės išsaugojimo 2015–2020 metų veiksmų plano patvirtinimo“ pakeitimo
Dokumento registracijos data ir numeris	2016-04-11 Nr. D1-244
Dokumento specifikacijos identifikavimo žymuo	ADOC-V1.0
Parašo paskirtis	Pasirašymas
Parašą sukūrusio asmens vardas, pavardė ir pareigos	Kęstutis Trečiokas, Ministras
Sertifikatas išduotas	KĘSTUTIS TREČIOKAS, Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija LT
Parašo sukūrimo data ir laikas	2016-04-11 14:33:16
Parašo formatas	XAdES-X-L
Laiko žymoje nurodytas laikas	2016-04-11 14:33:27
Informacija apie sertifikavimo paslaugų teikėją	Nacionalinis sertifikavimo centras (IssuingCA-A), Gyventojų registro tarnyba prie LR VRM - i.k. 188756767 LT
Sertifikato galiojimo laikas	2014-07-17 - 2017-07-16
Informacija apie būdus, naudotus metaduomenų vientisumui užtikrinti	-
Pagrindinio dokumento priedų skaičius	-
Pagrindinio dokumento pridedamų dokumentų skaičius	-
Programinės įrangos, kuria naudojantis sudarytas elektroninis dokumentas, pavadinimas	eSeimas. Teisės aktų informacinė sistema (TAIS), versija 1.2.28
Informacija apie elektroninio dokumento ir elektroninio (-ių) parašo (-ų) tikrinimą (tikrinimo data)	Metadata entry "Index of the case (volume) the document is assigned to" must be specified Visi dokumente esantys elektroniniai parašai galioja (2016-04-13)
Paieškos nuoroda	https://www.e-tar.lt/portal/legalAct.html?documentId=a6fcc3b0ffd811e5bf4ee4a6d3cdb874
Papildomi metaduomenys	Nuorašą suformavo 2016-04-13 09:18:22 TAIS